

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΓ'
Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1953

Κυριακὴ τοῦ Τυφλοῦ (Ἰω. 9,1-38)
5 Ἰουνίου 2016

Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος
Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης

Τὸ θάρρος τοῦ τυφλοῦ

Καὶ πάλι, ἀγαπητοί μου, μᾶς ἀξιώνει ὁ Κύριος νὰ συναντηθοῦμε. Ἄς εὐχαριστήσουμε τὸν ἐκ νεκρῶν Ἀναστάντα, ποὺ μᾶς δίνει τὴν εὐκαιρία νὰ κηρύξουμε τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ.

Τὸ θέμα μας εἶνε, ὅτι κάπου ἔγινε **ἐγκλημα** καὶ πρέπει νὰ τιμωρηθῇ! Προσοχὴ ὅμως· δὲν πρόκειται γιὰ ἓνα ἀπὸ τὰ γνωστὰ ἐγκλήματα· πρόκειται γιὰ κάτι ποὺ δὲν εἶνε πράγματι ἐγκλημα, ἀλλὰ κάποιος τὸ θεωροῦν ἐγκλημα.

Στὸ βασίλειο τοῦ διαβόλου **τὸ καλὸ ὄνομάζεται κακό**. Καὶ ἐγκληματίας σήμερα θεωρεῖται ὁ εὐσεβής· «οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διωχθήσονται» (Β' Τιμ. 3,12). Παρομοίως δὲν ἔγινε καὶ στὴν ἀρχαία Ἀθήνα μὲ τὸν δίκαιο **Ἀριστείδη** ποὺ τὸν ἐξώρισαν **δι' ἐξοστρακισμοῦ** ἢ καὶ τὸν **Σωκράτη** ποὺ τὸν πότισαν τὸ **κώνειον**;

Ἄλλ' ἄς φύγουμε τώρα ἀπὸ τὴν Ἀθήνα καὶ ἄς πᾶμε **στὰ Ἱεροσόλυμα**. Ἐκεῖ λοιπόν, σ' ἓνα σταυροδρόμι, στεκόταν **ἓνας τυφλὸς ζητιάνος** ζητώντας ἐλεημοσύνη. Μιὰ μέρα σταμάτησε μπροστά του ἓνας ἄγνωστος· ἦταν **ὁ Χριστός** – εὐλογημένη στιγμή! Ὁ τυφλὸς περίμενε κανένα νόμισμα, ὁ ἄγνωστος ὅμως δὲν εἶχε στὴν τσέπη οὔτε φράγκο. Ὅπως λέει ὁ Τζοβάννι Παπίνι, ὁ Χριστὸς δὲν ἔπιασε στὰ χέρια του χρήματα, ποὺ ἐν ἐσχάτῃ ἀναλύσει εἶνε «ἡ κοπριά τοῦ διαβόλου» (βλ. Ἱστορία τοῦ Χριστοῦ). Ἄλλ' ἐνῶ δὲν εἶχε χρήματα, εἶχε κάτι ἄλλο ἀνώτερο· ἡ δύναμις καὶ τὰ θαύματά του, ὅπως ἀκούσαμε σήμερα, δὲν περιγράφονται: «*Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου, Χριστέ; ἢ τίς ἐξαριθμήσει τῶν θαυμάτων σου τὰ πλήθη;*» (Πετρ. Κυρ. Τυφλ., ὁς ἄν.).

Ἔκανε λοιπόν κ' ἐδῶ **τὸ θαῦμα** Του. Ἔσκυψε μὲ ἀπλότητα, ἔφτυσε κάτω, ἔκανε μὲ τὸ σάλιο λάσπη, ἄλειψε τὰ μάτια τοῦ τυφλοῦ καὶ τοῦ λέει: Πήγαινε στὴν κολυμβήθρα τοῦ Σιλῶμ καὶ πλύσου. Κι αὐτός, χωρὶς νὰ τοῦ φανῇ προσβλητικό, πῆγε, πλύθηκε, καὶ γύρισε βλέποντας!

Αὐτὸ ἦταν μεγάλο θαῦμα. Γιατὶ κι ἄλλα θαύματα ἔκανε ὁ Χριστὸς σὲ ἀσθενεῖς, ἀλλὰ ἐκεῖνα ἦταν θεραπεία κάποιου ἀσθενείας. Ἐδῶ δὲν εἶνε θεραπεία ἀσθενείας· εἶνε **δημιουργία ἐκ**

τοῦ μηδενός! Διότι ὁ τυφλὸς αὐτὸς μέσα στὶς κόγχες του δὲν εἶχε μάτι - βολβό. Ὑπάρχουν τέτοιες περιπτώσεις. Εἶδα σὲ χωριὸ τῶν Γρεβενῶν μιὰ μάνα μὲ ἓνα παιδάκι τυφλὸ καὶ μοῦ λέει: –Γιὰ τίς ἁμαρτίες μας γεννήθηκε ἔτσι. Καὶ ὄντως τὸ παιδί προερχόταν ἀπὸ ἀθέμιτη σχέση.

Καὶ στὸν τυφλὸ τοῦ εὐαγγελίου δὲν ὑπῆρχε καθόλου βολβός· ἐκ τοῦ μηδενός ὁ Χριστὸς δημιούργησε μάτια. Ἡ ἐπιστήμη τώρα προσπαθεῖ νὰ μεταφυτεύσει μάτια σὲ τυφλοὺς. Ἔνας τραγουδιστής, πάμπλουτος, ἔδινε ἑκατομμύρια γιὰ νὰ τοῦ δώσουν ἓνα μάτι, καὶ βρέθηκε ἓνας Ἕλληνας φτωχαδάκι νὰ πουλήσῃ τὸ ἓνα του μάτι! Προχωρεῖ λοιπὸν ἡ ἐπιστήμη, ἔφτασε νὰ κἀνῃ **μεταμόσχευσι** ζωντανοῦ ὀφθαλμοῦ, ἀλλὰ νὰ φτειάξῃ μάτι δὲν κατώρθωσε.

Θαυμαστὸ δημιούργημα τὸ μάτι· εἶνε ἡ τέλεια φωτογραφικὴ μηχανή. Φτάνει καὶ μόνο ἓνα μάτι γιὰ νὰ πιστέψῃς ὅτι **ὑπάρχει Θεός**.

* * *

Ὁ Χριστὸς λοιπὸν ἔφτειαξε μάτια στὸν τυφλὸ καὶ ὁ φτωχός, γιὰ πρώτη φορά, εἶδε τὸν κόσμον! Αὐτὸ ὅμως, ποὺ ἦταν μιὰ **εὐεργεσία** γιὰ τὸν ἴδιο καὶ τοὺς γύρω του, ὅταν τὸ ἔμαθαν οἱ φαρισαῖοι τὸ χαρακτήρισαν **ἐγκλημα**.

Οἱ **νόμοι** εἶνε μαχαίρι δίκοπο· στὰ χέρια ἀγαθῶν δικαστῶν λειτουργοῦν εὐεργετικά, στὰ χέρια ὅμως κακοποιῶν ἀλλοίμονο· αὐτοὶ κάνουν ὅπως ὁ ἀγγειοπλάστης· «ὅπου θέλει ὁ τσουκαλᾶς τὰ κολλάει τ' αὐτιά». Ἡ δικαιοσύνη εἶνε ἀτελής· ἡ νομοθεσία στηρίζεται ἐπὶ τοῦ ῥωμαϊκοῦ δικαίου, ὄχι στὴ διδαχὴ τοῦ Ναζωραίου.

Οἱ φαρισαῖοι ἔψαξαν τὸ νόμο καὶ βρῆκαν, ὅτι τὸ Σάββατο ἀπαγορεύεται κάθε ἐργασία. Κατὰ τὸ σκεπτικὸ τους τὸ θαῦμα εἶνε ἐργασία, ἄρα ἀπαγορεύεται κι αὐτό. Δὲν βλέπουν τὸ γεγονός, βλέπουν τὴν ἡμέρα. Ἐπομένως **ὁ Χριστός**, ποὺ «*διῆλθεν εὐεργετῶν*» (Πράξ. 10,38), **ἔκανε ἐγκλημα**. Καὶ δὲν τολμοῦν νὰ τὸν πιάσουν, στήνουν ὅμως **δικαστήριον** νὰ τὸν δικάσουν ἐρήμην. Μάρτυρες δύο, ὁ τυφλὸς καὶ οἱ γονεῖς του.

Φωνάζουν τὸν τυφλὸ κι ἀφοῦ βεβαιώνονται γιὰ τὴν ταυτότητά του τὸν ἀνακρίνουν. Σύμφωνα οἱ ἀπαντήσεις του· Ἔνας ἄνθρωπος ποὺ τὸν λένε Ἰησοῦ ἔκανε πηλό, μοῦ ἄλειψε τὰ μάτια, μοῦ εἶπε νὰ πάω νὰ πλυθῶ στὴν κολυμβήθρα τοῦ Σιλῳάμ· πῆγα καὶ τώρα βλέπω. Βεβαίωσε τὸ θαῦμα καὶ ποιός τὸ ἔκανε. Καὶ ἐνῶ ἤξερε τὴ δυσμένειά τους κατὰ τοῦ Χριστοῦ, ὅταν τὸν ρώτησαν τί γνώμη ἔχει γι' αὐτόν, εἶπε· **Εἶνε προφήτης**. Δυσारेστήθηκαν. Ἀκοῦς ἐκεῖ, εἶπαν, νὰ θεωρῆ προφήτη τὸν ἐγκληματία...

Φωνάζουν τώρα τοὺς γονεῖς του. Τὸ δικαστήριο τοὺς ὑποβάλλει τρία ἐρωτήματα. Τὸ πρῶτο· –Εἶνε παιδί σας; –Μάλιστα. Τὸ δεύτερο· –Ἦταν τυφλός; –Ναί, ἔτσι γεννήθηκε. Τὸ τρίτο· –Ποιός τὸν ἔκανε καλά; Ἐδῶ, ἐνῶ ἤξεραν τὴν ἀλήθεια καὶ ὤφειλαν νὰ τὴν ποῦν ὅ,τι κι ἂν κοστῆ, ἀπαντοῦν· «*Αὐτὸς ἡλικίαν ἔχει αὐτὸν ἐρωτήσατε· αὐτὸς*» θὰ σᾶς πῆ (ἐ.ἀ. 9,21). Μὲ ἄλλα λόγια εἶπαν σὰν τὸν Πέτρο «*Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον*» (Ματθ. 26,72,74. Μάρκ. 14,71. Λουκ. 22,57).

Μεταβίβασαν τὴν εὐθύνη στὸ παιδί τους, «*Ἴνα μὴ ἀποσυνάγωγοι γένωνται*» (ἰω. 9,22· βλ. καὶ 12,42). Τὸ «*ἀποσυνάγωγος*» σήμαινε στέρησι πολιτικῶν καὶ θρησκευτικῶν δικαιωμάτων, κοινωνικὴ ἀπομόνωσι, ἀπάνθρωπη στάσι. Γι' αὐτὸ δέλιασαν οἱ γονεῖς νὰ δώσουν τὴ μαρτυρία τους.

Οἱ δικασταὶ **καλοῦν πάλι τὸν τέως τυφλὸ** καὶ τὸν καλοπιάνουν· στὰ χεῖλη γλύκα, ἀλλὰ στὴν καρδιὰ χολή. –Πρόσεξε, παιδί μου, λένε· «*δὸς δόξαν τῷ Θεῷ*», δόξασε τὸ Θεό, καὶ **κατάθεσέ μας ὅτι αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς εἶνε ἓνας «ἀμαρτωλός»** (ἰω. 9,24), ἓνας ἐγκληματίας!... Αὐτὸ ἤθελαν αὐτοὶ ν' ἀκούσουν, μὰ δὲν ἀπέσπασαν τέτοιο λόγο ἀπ' τὸ στόμα του. Μὲ θάρρος τοὺς ἀπαντᾷ· –Δὲν ξέρω ἂν εἶνε ἀμαρτωλός· ἓνα ξέρω, ὅτι ἤμουν τυφλὸς καὶ τώρα βλέπω.

Τὸν ξαναρωτᾶνε· –Τί σοῦ ἔκανε, πῶς σοῦ ἄνοιξε τὰ μάτια; –Μὰ σᾶς τὸ εἶπα ἤδη· γιατί θέλετε νὰ τὸ ξαναλέω; μήπως θέλετε νὰ γίνετε κ' ἐσεῖς μαθηταὶ του;... Αὐτὸ ἔπεσε σὰν κεραμίδα στὸ κεφάλι τους. –Ἐσοῦ εἶσαι μαθητὴς ἐκείνου, τοῦ λένε μὲ περιφρόνησι, ἐμεῖς εἴμαστε μαθηταὶ τοῦ Μωυσῆ· ἐμεῖς ξέρουμε ὅτι στὸ Μωυσῆ μίλησε ὁ Θεός, αὐτὸν δὲν ξέρουμε ἀπὸ ποῦ ἦρθε. –Μὰ ἐδῶ ἀκριβῶς εἶνε τὸ θαυμαστό, ὅτι ἐσεῖς δὲν ξέρετε ἀπὸ ποῦ ἦρθε, κι ὅμως ἐμένα μοῦ ὄωσε τὸ φῶς μου· καὶ ξέρουμε ὅτι ὁ Θεὸς ἀμαρτωλοὺς δὲν ἀκούει, ἀλλ' ἔαν κάποιος εἶνε θεοσεβῆς καὶ τηρῆ τὸ θέλημά του, αὐτὸν ἀκούει. Ἀπὸ καταβολῆς κόσμου δὲν ἀκούστηκε ὅτι ἄνοιξε κάποιος μάτια τυφλοῦ ἐκ γενετῆς· ἂν αὐτὸς (ὁ Ἰησοῦς) δὲν ἦταν ἀπὸ τὸ Θεό, δὲν μπορούσε νὰ κάνη τίπο-

τα... –Ἐσοῦ γεννήθηκες ὀλόκληρος μέσ' στὶς ἁμαρτίες, ἀπαντοῦν ἐξωργισμένοι, καὶ τολμᾶς νὰ διδάσκης ἐμᾶς; Καὶ **τὸν ἔβγαλαν ἔξω**.

Βρέθηκε ἔτσι ἀπομονωμένος ἀπ' τοὺς ἀνθρώπους· ἀπ' τὸ συνέδριο καὶ τὴν πνευματικὴ ἡγεσία, γραμματεῖς καὶ φαρισαίους, ὡς καὶ ἀπ' αὐτοὺς τοὺς γονεῖς του· «*ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με, ὁ δὲ Κύριος προσελάβετό με*» (Ψαλμ. 26,10). Καὶ πράγματι ὁ Κύριος δὲν τὸν ἐγκατέλειψε· μόλις βγήκε, σὰν ἀθλητὴς ποὺ διέτρεξε τὸ στάδιο, **τὸν περιμένει στὴν ἐξοδο τοῦ δικαστηρίου ὁ Χριστός, νὰ τὸν βραβεύσῃ**, καὶ τοῦ λέει· –«*Σὺ πιστεύεις εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ;*». –Καὶ ποιός εἶνε, Κύριε, γιὰ νὰ πιστέψω; –Εἶνε αὐτὸς ποὺ εἶδες κι αὐτὸς ποὺ μιλάει τώρα μαζί σου. –Ἐσοῦ λοιπὸν εἶσαι; «*Πιστεύω, Κύριε· καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ*» (ἰω. 9,35-38).

* * *

Αὐτὸ, ἀγαπητοί μου, εἶνε τὸ σημερινὸ θαῦμα. Ἄνοιξτε στὸ σπῆτι τὸ Κατὰ Ἰωάννην εὐαγγέλιο καὶ διαβάστε το· εἶνε στὸ 9ο κεφάλαιο. Θὰ σᾶς δώσω ἀπὸ αὐτὸ **τρία ἄνθη**, γιὰ νὰ ὀσφραίνεσθε.

● Τὸ πρῶτο. Λένε μερικοί· –Ἐγὼ γιὰ νὰ πιστέψω θέλω θαύματα. Μὰ νὰ, οἱ φαρισαῖοι βεβαιώθηκαν γιὰ τὸ θαῦμα· γιατί λοιπὸν δὲν πίστεψαν; Ἀδέλφια μου, μὴ ἀπατᾶσθε· δὲν εἶνε ἡ ἔλλειψις θαύματος ἐκείνη ποὺ προκαλεῖ τὴν ἀπιστία, ὅχι· εἶνε **ἡ διαφθορὰ τῆς καρδίας**, ὁ φθόνος, ἡ μοχθηρία, ἡ ἄβυσσος τῶν παθῶν.

● Τὸ ἄλλο ἄνθος. Θαυμάζω τὸν τυφλὸ γιὰ τὴν **ὑπακοή** του. Μόλις ἀκούει «*Ἵπαγε νίψαι*», ἀμέσως πηγαίνει (ὅπως καὶ στὴν παλαιὰ διαθήκη ὁ Νεεμὰν ὁ Σύρος). Καὶ σ' ἐμᾶς ὁ Χριστὸς λέει· Ἵπαγε, παιδί μου, νὰ ἐξομολογηθῆς, νὰ λειτουργηθῆς, νὰ βοηθήσῃς τὸν ἀνήμπορο. Θαυμάζω ἀκόμη τὸν τυφλὸ γιὰ τὸ **θάρος τῆς ὁμολογίας** του· ἓνας αὐτὸς, τοὺς νίκησε ὅλους.

● Καὶ τὸ τρίτο ἄνθος. Τί κατῶρθωσαν οἱ φαρισαῖοι μὲ τὸ νὰ βασανίζουν τὸν τυφλό; Τίποτα; Ἡ ἀλήθεια εἶνε σὰν τὸ καρφί, ποὺ ὅσο τὸ χτυπᾶς μπαίνει καὶ πιὸ βαθειὰ στὸ ξύλο· καὶ **ἡ ἀλήθεια, ὅσο τὴ χτυπᾶς, ριζώνει περισσότερο στὴν καρδιά** τοῦ ἀνθρώπου. Δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ φοβηθοῦμε. Καὶ ἂν ὀλόκληρη ἡ Γῆ ἀρνηθῆ τὸν Ἐσταυρωμένο, φτάνει κ' ἓνας τυφλός, ποὺ θὰ ἔχη τὴ δύναμι νὰ μαρτυρήσῃ, γιὰ νὰ καταρρίψῃ τὰ ἐπιχειρήματα τῆς ἀθείας. Ὡ ἄθεοι, ὅσο μπορεῖ ἓνας τρελλὸς νὰ σβῆσῃ τὸν ἥλιο μὲ τὸ σάλιο του, ἄλλο τόσο θὰ μπορέσετε κ' ἐσεῖς μὲ τὰ «σάλια» σας νὰ σβῆσετε τὴν Ἀλήθεια· ἡ δὲ Ἀλήθεια εἶνε ἓνας καὶ μόνος, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός· ὄν, παῖδες, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**